

Arvid i Hjulesta in memoriam

25.10.1924
Spelmansveteranen från Floda, Arvid Johansson, har stilla insomnat i en ålder av 82 år och 2 månader. Han var med midsommardagen 1925 i Malmköping och bildade Södermanlands Spelmansförbund. Han var således veteran, en av de sista. Nu finns det bara två kvar: C G Axelsson i Floda och den som skriver dessa rader.

Arvid Johansson var en längre tid medlem i förbundets styrelse och var även hedersledamot och i den egenskapen bar han förbundets guldmärke. Detta med all rätt, ty han var en nitisk och intresserad medlem, som man alltid kunde vända sig till, när det gällde något uppdrag av praktisk art: sälja eller ta emot inträdesbiljetter, sätta upp eller riva ner stängsel och sköta om allt annat tänkbart arbete före och efter de stora spelmanstämorna, som i förbundets barndom alltid gick av stapeln i egen regi. Arvid och hans söner ställde alltid upp, givetvis gratis. Det är tack vare medlemmar av hans hjälpsamma typ, som en ideell förening — till att börja med utan några som helst anslag från det allmänna — kan äga bestånd och t.o.m. expandera.

Lyngre dagar var Arvid i Hjulesta en omtyckt poet och rimsmidare, som glädde många av sina vänner, som passade på att fylla jämna år, med trivsamma hyllningsdikter. På Spelmansförbundets årsmöten föredrog han alltid ett 20-tal år s.k. "Väderleksrapporter", kvickt formulerade versifierade årsberättelser över vad som hänt (och eventuellt inte hänt) under senaste verksamhetsåret.

Från sekelskiftet och två decennier framåt var Arvid i Hjulesta den mest anlitade brölloppelmannen i västra Sörmland. Långt i förväg måste värdfolket för ett storbröllop höra efter, om han och Amandus Sjöberg var disponibla och kunde komma åkande i sin bröllopskärra och med brudgums-Brunte mellan skakiarna. Den hästen hade gått i arv till Arvid efter hans farfar, kyrkvärden i Hjulesta. Sedan blev det musik i dagarna tre: bröllopsmarscher, skänklåtar, steklåtar och annan ceremoniell bröllopsmusik men framför allt dansmusik. Och spela till dans kunde Arvid. Han har också haft talets gåva, och för tre år sedan har han för förbundsarkivets räkning talat in på band minnen från sitt långa liv och sina många spelmansexperiences. Det är värdefulla och färgstarka skildringar,

och förbundet står i stor tacksamhetskuil till vår vördade hedersledamot som traditionsbärare även på detta område. Nu har hans stämma och fiol tystnat, men Södermanlands spelmän kommer alltid att bevara honom i ljuset minne. Vila i frid!

Vännen Gustaf Wetter

Thure Wedberg in memoriam

Thure Wedberg har slutat sin jordevandring efter en lång och svår sjukdom. Han somnade in på natten den 24.11 och vaknade aldrig mer. En skön död!

Vännen Thure var väl på sin tid, ja, ända till sin 70-årsdag, Katrineholms mest mångsidige musiker. Han har spelat på högtids- och sorgefester, lett musiken som ledare för folkdanspelmäns och spelmanslag, varit primarie i Katrineholms Musikällskap och första violinist i en stråkkvartett, som på sin tid var flitig och verksam i Katrineholm. Jag beundrar särskilt hans uthållighet, när det gällde att villigt och glatt ställa upp som spelman för folkdansarna. Det gjorde han to m när han blivit märkt av sin svåra sjukdom.

Som kammarmusiker var han mycket skicklig och kunde spela prima vista första stämman i krävande stråkkvartetter. Som orkesttermusiker var han för Musikällskapet en stöttepelare från 1980 och minst 30 år framåt.

Katrineholms Spelmanslag och Södermanlands Spelmansförbunds medlemmar sörjer en god vän och en skicklig Fru Musicas tjänare. Han var biträdande arkivarie i Spelmansförbundet och ivrade mycket för, att den sörmländska folkmusiken skulle spelas in på band för att komma barn och ungdom till godo nu och i framtiden. Några dagar innan han fick sluta, talade han med mig om några praktiska åtgärder, som skulle komplettera dem, som han redan vidtagit. Vi spelmän ska försöka att så snart som möjligt infria hans önskemål.

Vännen Gustaf Wetter

